

Ursula Raasted
Valbygårdsvej 40, 2500 valby
9.v - Sankt Annæ Gymnasium

2006 - 9/10, Ugeskrift - 3.

Nyheder som Narko
Et essay af Ursula Raasted

15 år.

Jeg må ærligt indrømme, at jeg ikke plejer at følge med i nyhederne. Det sker da at jeg ser Tv-avis, læser en artikel eller hører en radio-udsendelse, men jeg zapper for det meste væk så snart overskrifterne ruller over skærmen. Jeg æder bare spisesedlerne rå, ser et fem minutters indslag om Muhammed tegningerne og erklærer så mig selv klog på verden. Hele sagen om Muhammed krisen er egentlig gået mig lidt over hovedet. Jeg skulle vel have fulgt med i debatten, der trods alt har medbragt konsekvenser for hele landet, men lige pludselig var der bare så meget at tage stilling til. Selvom jeg aldrig har set tegningerne, eller har sat mig ind i sagen overhovedet holder jeg mig ikke tilbage for at udtale mig om den, slå i bordet og lade som om jeg ved en masse. I virkeligheden skammer jeg mig lidt over det. Alle burde vel interessere sig for den verden vi lever i?

Nyhederne kommer efterhånden i vakuumpakkede, ultrakonserverede pakker. Det er meningen at vi skal blive opdateret på en halv time. Det er kortere tid end det tager at handle ind, og lige så lang tid som et afsnit af Will og Grace.

Jeg tror mange unge vælger serierne frem for nyhederne. Det er lettere ikke at tage stilling til problemerne. Har man først fået øjnene op for verdenssituationen er det svært at lukke dem igen. Jeg tror i virkeligheden unge forstår meget mere end voksne regner med. Derfor synes jeg til tider nyhederne prøver for hårdt på, at henvende sig til teenagere. At se nyhedsoplæserne prøve at være 'ung med de unge' fremkalder nogenlunde samme følelse som når ens forældre er allermest pinlige. Nyhederne må ikke blive useriøse, bare for at kunne fænge seerne, og desuden er det så godt som umuligt at få krig og terror serveret på en appetitlig måde. Til tider har jeg fornemmelsen af at jo værre begivenheden er, des bedre er den som nyhed. Man kan jo nærmest se det for sig: Jublende Tv-direktører der fejrer en terroraktion i Danmark med champagne og kransekage.

Er det nødvendigt at vide noget om hvad der foregår ude i verden, for at kunne klare sig i et samfund? Det er tydeligvis ikke den generelle opfattelse hos unge i min aldersgruppe. Desværre tror jeg det, at unge ikke ser så mange nyheder, har noget at gøre med at det ikke er *cool*. Der skal en stor og banebrydende nyhed til, før det er noget man diskuterer med sine klassekammerater. Hvis man interesserer sig for nyhederne og for politik er det som regel ikke det, man råber højest om. Det regnes for vigtigere at vide noget om mode og kendte, end samfundsproblemer og politik.

Mest af alt tror jeg den manglende interesse for omverdenen skyldes, at det er så meget nemmere at lade være. Hvis man ikke aktivt opsøger nyhederne behøver man strengt taget ikke at tage stilling til dem. Er det det der er ved at ske? Er den unge generation for dovne til at interessere sig for samfundet? Det er blevet lettere og lettere at isolere sig fuldstændig fra omverdenen, og jeg tror mange unge lever i ubevidsthed om verden omkring dem.

Nyhederne er vores spejl til omverdenen. Medierne er det, der kan holde os informeret om hvad der sker. Det er fantastisk at vi har den mulighed, at så meget information er så let tilgængeligt. Jeg har tænkt længe over hvad nyhederne svarer til, og jeg har fundet frem til at man faktisk kan sammenligne nyhederne med et euforiserende stof.

Det er ikke alle der endnu er afhængige af nyhedsstoffet. Det er heller ikke alle der bliver det. Nogle starter tidligt – læser fars avis eller kigger med når der er nyheder i fjernsynet. Andre begynder først sent at vise interesse for stoffet. Måske oplever de første gang trippet med en efterladt gratisavis på et tog sæde?

Som voksen er det vigtigere at følge med. Nogle kan slet ikke leve uden stoffet, opsøger det i pauserne på arbejdet eller nyder det når de kommer hjem. De har brug for at være bevidste om deres omverden, de kræver det daglige info-fix.

Det kan tages på mange forskellige måder og kommer i adskillige former: Tv, Internettet, aviserne. Det er et stort tag-selv-bord af nyhedsstoffer.

Endelig, som gammel, bruges stoffet som et velkendt tilbageblik på det liv man har gennemgået. I den alder tager lykken sommetider form af en søndagsavis.

Det er et stof der medfører visse... lad os sige: bivirkninger. Det kan åbne ens øjne for en fantastisk verden man slet ikke kendte, men også åbenbare problemer man aldrig før havde overvejet. Stoffet er med til at gøre én voksen og bevidst, men leger også med følelserne og sætter tankerne i gang. Når man først har været igennem den Aha- oplevelse det er at få øjnene op for resten af verden, er det svært at give slip igen. Og jeg må da indrømme at jeg nu bliver hængende på kanalen under Tv-avisen.

Også selvom der er Will og Grace.